

Det første Afsnit, som fattes under Forhandling, var Indenrigsministeriet vedkommende, nemlig Lovforslaget § 26, 1. (se Tillæg A. Sp. 193—196) med de dertil stillede Endringsforslag under Nr. 197—199 (se Tillæg B. Sp. 397—398) samt Endringsforslag udenfor Betænkningen af Ordføreren (se foran Sp. 1983—84) hvortil hører af Udvalgets Betænkning Nr. 195—205 (se Tillæg B. Sp. 291—316). Fremdeles Lovforslagets § 27, II. og III. c. 3 og 4 (se Tillæg A. Sp. 211—216), med de dertil stillede Endringsforslag under Nr. 230—231 (se Tillæg B. Sp. 405—406) samt Endringsforslag udenfor Betænkningen af Nshholm (se foran Sp. 1983—84), hvortil hører af Udvalgets Betænkning Nr. 230—233 (se Tillæg B. Sp. 347—352).

Ordføreren (Tutein): Det første Endringsforslag, som er stillet i dette Afsnit, er Endringsforslag under Nr. 197, der er tiltraadt af hele Udvalget, saa at der altsaa ingen Anledning er til nærmere at omtale det. Jeg kommer dernæst til det Endringsforslag, der er stillet af mig udenfor Betænkningen til § 26. Det er ved en Fejltagelse ikke opført paa Listen over Endringsforslagene, men, som det vil fremgaa af Betænkningens Tekst, har jeg stillet det paa hele Udvalgets Begne, og jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af denne Sag i Tilslutning til, hvad der i øvrigt staar i Betænkningen om den. Jeg kan ikke gaa ud fra, at alle ærede Medlemmer ere fuldstændig inde i disse lolland-falsterste Digeforhold, og jeg skal derfor tillade mig at minde om, at efter den Ulykke, som indtraf her i Landet den 13de November 1872, blev der givet to forfællelige Love angaaende Diger mod Oversvømmelse fra Havet. Den ene er af 23de Maj 1873 og omhandler Anlæg af Diger paa Lolland og Falster. Den siger udtrykkelig i sin første Paragraf, at den gaar ud paa at bebyndige til under visse Bidragsforhold at gaa til Anlæg af Diger af 12 Fods Højde paa den østlige Side af Falster og paa den sydlige og vestlige Side af Lolland. Loven giver derefter bestemte Regler for, hvorledes hele dette Forhold skal ordnes med Hensyn til disse bestemte Diger, og bestemmer blandt andet ogsaa, hvorledes Fordelingen mellem de forfællelige bidragværende Myndigheder skal ske, hvad Amtsrådene, hvad Statskassen og hvad Interessenterne hver for sig skulle bidrage. Jeg skal her blot lejlighedsvis bemærke, at den Beregning af Statens Bidrag, der er gjort i Lovforslaget, saaledes som

det er forelagt, og som findes i Anmærkningerne, ikke er rigtig, hvorimod der i Betænkningen findes det rigtige Beløb. Der blev derefter i det følgende Aar under 10de April 1874 givet en Lov, som gælder om Diger i Almindelighed her i Landet, og den giver Regler for, hvorledes man skal bære sig ad, naar man vil have oprettet Diger, hvorledes den, der ønsker et Dige oprettet, skal kunne tvinge baade de andre Lodssejere, som vilde have Gavn af et saadant Dige, til at tage Del i Udgifterne, og hvorledes han kan skaffe sig det nødvendige Materiale, og noget mere, blandt andet Ordningen af et saadant Diges Bestyrelse, Etableringen af Digelag og Vedtagelse af Vedtægter for et saadant. Ved Loven af 1873, som er gældende for Lolland og Falster, er der udtrykkelig fastsat, at der er Tale om et 12 Fod højt Dige, ikke om noget som helst andet, paa et bestemt Sted. Veligheden af Diget angives bestemt paa Falster; det overlades til Indenrigsministeren nærmere at bestemme den paa Lolland, men det er aldeles bestemt fastsat ethvert Sted paa sin Maade, hvor Diget skal lægges, og selve Digtets Bestyrelse er laaet fast ved Loven. Ligeledes er det laaet fast ved Loven, hvorledes et saadant Dige skal bestyres, at det skal ske gennem en Bestyrelse for Digeinteressenterne, udnævnt af Amtsrådet, og at særlige Bestemmelser skal vedtages gennem en Kommission, der var nedsat af Indenrigsministeriet. I Loven af 1874 derimod var der ikke fastsat nogen som helst Grænse eller Bestemmelse for de Digers Stilling, der efter denne Lov kunde bygges. Der er fastsat, at en Landvæsenkommission, nedsat paa almindelig Maade, kan vedtage Bestemmelser angaaende Digers Anlæg og sige, hvor store de skulle være, og hvem der skal vedligeholde dem og i det hele, hvorledes Forholdene med Hensyn til disse Diger skal være. Jeg har tilladt mig at anføre dette saa udførlig, fordi det synes, som om Ministeriet, medens det tidligere var af den Mening, at Loven af 1873 vedblivende var ene gyldig for Digerne paa Lolland og Falster og derfor var af den Mening, at man ikke uden særlig Lovhjemmel kunde paalægge Digeinteressenterne der at give Bidrag til et Dige, der gik over 12 Fods Højde, nu derimod er af den Anskuelse, at man uden en saadan anden ny Lovhjemmel kan paalægge Digeinteressenterne paa Lolland og Falster at give Tilskud til Digerne Forhøjelse over 12 Fod. Det vil kunne lade sig gøre, hvis Loven af 1874 kan gives Anvendelse paa de lolland-falsterste Diger. Jeg har hørt sige,